

**Vispārējās tiesas 2013. gada 15. janvāra rīkojums —
Alfacam u.c./Parlaments**

(Lieta T-21/12) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgums — Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Audiovizuālo pakalpojumu sniegšana Parlamentam — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 94. un 103. pants — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2013/C 71/34)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Alfacam* (Lint, Beļģija), *Via Storia* (Schiltigheim, Francija), *DB Video Productions* (Aartselaar, Beļģija), *IEC* (Rennes, Francija) un *European Broadcast Partners* (Eubropa) (*Aartselaar*) (pārstāvis — *B. Pierart, avocat*)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — sākotnēji *P. López-Carceller* un *C. Braunstein*, vēlāk *P. López-Carceller* un *G. Hellinckx*)

Priekšmets

Prasība atcelt Parlamenta 2011. gada 18. novembra lēmumu, ar kuru sabiedrībai *watch tv* tiek piešķirta partija Nr. 1 uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu EP/DGCOMM/AV/11/11 procedūras ietvaros attiecībā uz audiovizuālo pakalpojumu sniegšanu Parlamenta atrašanās vietā Briselē (Beļģija), kā arī Parlamenta 2011. gada 18. novembra lēmumu noraidīt *Eubropa* iesniegto piedāvājumu attiecībā uz šo partiju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāji sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 89, 24.03.2012.

**Prasība, kas celta 2012. gada 16. oktobrī — Wojciech Gęsina
Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina/Komisija**

(Lieta T-468/12)

(2013/C 71/35)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Wojciech Gęsina Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina* (Varšava, Polija) (pārstāvis — *H. Mackiewicz, advokāts*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2012. gada 19. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 554/2012 par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieņēmusi apstrīdēto regulu, pārkāpjot Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu ⁽¹⁾, tostarp tādēļ, ka tā ir pieļāvusi KN skaidrojumu attiecībā uz pozīciju 9505 nepareizu interpretāciju, saskaņā ar kuru gadījumā, ja dekoratīvajam izstrādājumam nav apdrukātas, rotājuma, simbolu un gravējuma, kas norādītu uz kādiem svētkiem, tas nozīmē, ka šis izstrādājums nav konstruēts un izgatavots tikai kā svētku izstrādājums un līdz ar to tas nav atzīstams par svētku izstrādājumu.

Prasītāja apgalvo, ka KN pozīcijas 9505 un ar to saistīto skaidrojumu teksts liecina, ka izstrādājumam, lai to uzskatītu par svētku izstrādājumu, nav obligāti jābūt apdrukai, rotājumam, simboliem vai gravējumam, kas tieši norādītu uz kādiem konkrētiem svētkiem.

Jautājums par to, vai izstrādājumi ir konstruēti un izgatavoti tikai lietošanai svētkos un ir par tādiem atzīti, esot jāizvērtē, ņemot vērā svētku simboliku, kas asociējas ar konkrētu izstrādājumu kādā dalībvalstī, un tā saiknes ar šīs valsts svētku tradīcijām un kultūru. Ja konkrētā kultūras vidē šāds izstrādājums ir atzīstams par svētku izstrādājumu, tam neesot obligāti jāietver (lai gan tas varot tos ietvert) papildu simboli, rotājums vai gravējumi, kas uzsvērtu tas saistību ar konkrētiem svētkiem.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieņēmusi apstrīdēto regulu, pārkāpjot Eiropas Kopienu Kombinētās nomenklatūras skaidrojumus ⁽²⁾ attiecībā uz KN pozīciju 9505, jo tā ir pieļāvusi šo skaidrojumu nepareizu interpretāciju, saskaņā ar kuru gadījumā, ja dekoratīvajam izstrādājumam nav apdrukātas, rotājuma, simbolu un gravējuma, kas norādītu uz kādiem svētkiem, tas nozīmē, ka šis izstrādājums nav konstruēts un izgatavots tikai kā svētku izstrādājums un līdz ar to tas nav atzīstams par svētku izstrādājumu.

KN skaidrojumos esot skaidri noteikts, ka KN pozīcijā 9505 klasificētie izstrādājumi, pamatojoties uz to izgatavošanu un dizainu (apdruka, rotājumi, simboli vai gravējumi), ir paredzēti lietošanai konkrētos svētkos. Teksts iekavās sniedzot tikai vienkāršus piemērus tam, kas var tikt aptverts ar izstrādājuma “izgatavošanu” un “dizainu”. Citiem vārdiem sakot, Kombinētā nomenklatūra neizslēdzot iespēju, ka kādā konkrētā kultūrā izstrādājums (viens pats) simbolizē konkrētus svētkus, lai gan tam nav nekādas apdrukas, rotājumu, simbolu vai gravējumu.

- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, pieļaujot, ka kādai izstrādājumu kategorijai (mākslīgi ziedi un augi, ko izmanto svētkos) tiek liegta kvalifikācija par svētku izstrādājumiem, jo tie neietver apdruku, rotājumu, simbolus vai gravējumus, kuri norādītu uz kādiem svētkiem, kamēr šī kvalifikācija ir pieļauta attiecībā uz citām kategorijām KN pozīcijā 9505, kaut arī attiecīgie izstrādājumi neietver šo apdruku, rotājumu, simbolus vai gravējumus.

Eiropas Savienības tiesību aktos esot ietvertas saistošas izziņas par tarifiem, ko sniegušas dažādas dalībvalstis un kas attiecas uz tādu izstrādājumu (tostarp mākslīgo ziedu) klasifikāciju KN pozīcijā 9505, kas neietver kādus īpašus simbolus, ornamentu vai rotājumu. Tāpat izstrādājums, kas neietver ne gravējumus, ne rotājumu, pats par sevi var simbolizēt kādus konkrētus svētkus kādas ES dalībvalsts kultūrā, un līdz ar to tās ir atzīstams, konstruēts un izgatavots kā svētku izstrādājums.

Ne no KN 95. nodaļas piezīmju teksta, ne no KN skaidrojumu piezīmēm neizrietot, ka, lai iegūtu svētku izstrādājuma statusu, izstrādājumam ir jābūt atzītam kā svētku izstrādājumam visā Eiropas Savienības teritorijā. Šādas jēdziena “svētku izstrādājums” interpretācijas dēļ ļoti neliela daļa izstrādājumu atbilstu šiem kritērijiem. Eiropas Savienībā dzīvo vairāk nekā 500 miljoni pilsoņu ar dažādām tradīcijām, kultūru un reliģijām. Tādēļ ne tikai nepastāvot Savienībai kopīgas svētku tradīcijas, bet arī svētku saraksts dažādās dalībvalstīs atšķirtoies. Visbeidzot, noteikti izstrādājumi, kas tieši klasificēti pozīcijā 9505, esot uzskatāmi par svētku izstrādājumiem tikai dažās dalībvalstīs, un ar tiem saistītās tradīcijas neesot zināmas vai populāras pārējās dalībvalstīs.

Prasība, kas celta 2012. gada 17. decembrī — Mory u.c./ Komisija

(Lieta T-545/12)

(2013/C 71/36)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Mory SA (Pantin, Francija), Mory Team (Pantin) un Compagnie française superga d'investissement dans le service (CFSIS) (Miraumont, Francija) (pārstāvji — B. Vatieer un F. Loubières, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Komisijas lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājas izvirza piecus pamatus, lai pamatotu savu prasību par Komisijas 2012. gada 4. aprīļa Lēmumu C(2012) 2401, galīgā redakcija, ar kuru Komisija precizē, ka pienākums atgūt valsts atbalstu, kas sabiedrībām *Sernam* ir uzlikts ar Komisijas 2012. gada 9. marta Lēmuma C(2012) 1616, galīgā redakcija, 2. pantu, nav paplašināms attiecībā uz potenciālajiem grupas *Sernam* aktīvu ieguvējiem ⁽¹⁾.

- 1) Pirmais pamats attiecas uz Komisijas kompetences neesamību pieņemt apstrīdēto lēmumu un šādi pieļauto pilnvaru nepareizu izmantošanu, jo Komisijai, neveicot jaunu padziļinātu pārbaudi, neesot kompetences pieņemt lēmumu, ar kuru tiek konstatēts, ka procedūra, kas ir noteikta, lai izpildītu 2012. gada 9. marta lēmumu, nav uzskatāma par tā apiešanu.
- 2) Otrais pamats attiecas uz pienākuma nopietnu šaubu gadījumā saistībā ar valsts atbalsta kontroli izmantot oficiālo izmeklēšanas procedūru pārkāpumu.
- 3) Trešais pamats attiecas uz pretrunu starp priekšmetu un pamatojumu, jo, pirmkārt, Komisijas norādītais lēmuma priekšmets un tā faktiskais saturs neesot līdzvērtīgi, un, otrkārt, lēmumā tiek izmantoti pretrunīgi kritēriji, lai novērtētu ekonomiskās turpinātības neesamību starp darbībām, kurām ir ticis sniegts atbalsts, un šo darbību ieguvēju.

⁽¹⁾ OV L 256, 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 133, 1. lpp.